

stand, de nu synes at mangle. Det er ganske rigtig, at vi have understøttet adskillige af disse Børnehjem, men vi have desværre set eet blive nedlagtovre i Thy, og et i Fyen, som vi have understøttet med 40 Rd., nemlig Kindstrup, siges ogsaa at ville gaa ind. Naar man henviser til Søllerup, skal jeg gjerne indrømme, at det muligvis var urigtigt, at man saa villig gif ind paa Ministerens Forslag paa Grundlag af de da foreliggende Oplysninger derom; men der var da den Fordel tilstede, at Ministeren havde undersøgt Sagen i Forveien, og at vi kun gave et Bidrag een Gang for Alle. Det siges, at man ikke understøtter Foretagender i dette Viemed her paa Sjælland undtagen Høfsteinsminde, men det er ikke rigtig. Waisenhuset er ogsaa en Statsanstalt, som anvender overordentlig betydelige Midler, jeg tror over 20,000 Rd. i dette Viemed, og vi maa ogsaa holde for, at Opfostringshuset er en Statsanstalt, idet vi yde 6,000 Rd. dertil. Begge Steder modtages Børn fra hele Landet; Waisenhuset særlig fra Kjøbenhavn og Sjællands Stift. Disse Grunde have bevæget mig til ikke paa det nuværende Stadium at tage Del i disse Andragenders Henvisning, men jeg skal villig erkende, at den Tanke er smuk at kunne skaffe fattige Børn en bedre Opdragelse, end de ofte faae ved at udsættes til Pleieførelde, hvad enten det er i Kjøbenhavn eller andetsteds, som maatte ikke altid ere i Stand til at vise dem den Omhu, Kjærlighed og Pleie, der bør vises dem. Skal man imidlertid komme ind paa dette, tror jeg, det maa ske dels i Forbindelse med en Omordning af vort Fattiggæsen, dels i Forbindelse med andre Undersøgelser, og delvis i Forbindelse med selve vort Skolevæsens Omordning, hvortil der kræves større Forberedelser end dem, som disse Andragender kunne give Anledning til. Naar vi her i Landet have henved 500,000 Børn mellem 1 og 14 Aar, hvoraf mindst de 200,000 leve under lignende Vilkaar, som f. Ex. Marie Jøppesens 9 Børn, der ere i en Alder fra 1—14 Aar, og naar enhver Kommune vilde samle de Børn, som de skulde have i Pleie paa saadanne Steder, idet de betalte Lidt for dem og dernæst fordrede Resten af Staten, vilde dette føre til, at vi fik en stor Del Anstalter af dette Slags at understøtte. Jeg vilde for Resten ikke have saa Meget imod, at dette blev sat i System — det kom da an paa, hvorledes det blev fat i System — men jeg tror, at man ikke spredt og enkeltvis altsfor ivrig skal gaa ind derpaa. Nogle større og velbestyrede Børnehjem, som i hele deres Indretning havde vundet en vis Anerkjendelse, kunde man, i Lighed med hvad man gjør ved Waisenhuset, komme til Hjælp, men enhver lille Samling af Kommunebørn tror jeg ikke, det gaar an at komme til Hjælp. Det er de Grunde, hvorfor jeg ikke har tiltraadt Indstillingen; men jeg vil dog sige, at det vilde gjøre mig ondt, om Folkethinget ikke

fulgte Folkethingssubudvalgets store Flertal i dette Spørgsmaal. (Ufbrydelse.) Ja, man forstaar mig vel, det er af visse parlamentariske Grunde.

S. P. Andersen: Da jeg ikke havde ventet, at der vilde blive reist nogen Modstand imod Indstillingen angaaende det af mig indbragte Andragende, har jeg slet ikke forberedt mig paa at skaffe yderligere Oplysninger angaaende Børnehjemmet i Skamstrup, hvad der ellers vilde have været meget let. Det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) fremhævede som en af Grundene til ikke at gaa ind paa denne Indstilling, at man vist ikke behøvede denne Understøttelse, da der var ydet Tilstrækkeligt fra Private til det Børnehjem, som Andragerinden har oprettet. Derom kan jeg skaffe Underretning; thi om jeg end ikke her tør nævne nogen Sum, veed jeg dog, at det ikke var betydelige Summer, som bleve indsamlede blandt Private i de omliggende Sogne. Den Smøbekommen, som ved Børnehjemmets Oprettelse er vist af Godseier Treshow, indskrænker sig til, at han har ladet en betydelig Del af Kjøbesummen indbetaale i Eiendommen til 4 pCt. Det ærede Medlem udtalte, at disse Grunde imidlertid vare underordnede for ham, men at der derimod var en betydeligere Grund, nemlig den, at de Sogne, hvori disse Børn vare forsørgelsesberettigede, vilde kunne opdrage deres Børn billigere end ellers. Dette er langtfra at være Tilfældet. Det er ganske vist de Herrer bekendt, at der meget ofte paa enkelte Steder bliver brugt en forfæstelig Fremgangsmaade, naar Børn udsættes i Pleie, idet ofte de blive valgte til Pleieførelde, som give de laveste Bud, uden at der tages de tilhørlige Hensyn til, om de vedkommende Børn ogsaa der ville faae et godt og lykkeligt Hjem. Af den Grund kan man ofte udsætte Børnene billigere, end den Betaling er, der gives for Børnene i dette eller andre Børnehjem, og derfor vilde de Bidrag, som Staten giver til saadanne Børnehjem, ikke komme de vedkommende Kommuner til Hjælp, men Børnene, idet de derved blive hjulpsne til at faae Del i et lykkeligt Hjem. Det vilde være godt, om alle Børn, som udsættes, kunde faae en lykkelig Barndom ved at tilbringe deres Ungdomsmaal i et lykkeligt, tilfredst og kjærligt Hjem. Det er det Formaal, man fræber hen til ved at understøtte Børnehjem, som sædvanligvis ere oprettede af Folk, der nære Kjærlighed til denne Gjening, som opoffre noget af deres bedste Kraft og bedste Virksomhed paa den, og som derfor ogsaa hellige sig til den og udføre deres Opgave langt bedre og med langt større Velsignelse end de Pleieførelde, som modtage Børnene for Forbelens Skyld. Noget Hensyn maa vi ogsaa tage til den Omstændighed, at Folk, der modtage Børn i Pleie, meget ofte selv ere blevne opfostrede hos Pleieførelde, hos hvem de vare satte i Pleie af de ved-